

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JORIS IN DE WILDERNIS

Een toneelstuk in twee bedrijven
voor kinderen van 5 tot 12 jaar

door

Dirk Dobbeleers

1993 : Geheel herziene versie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.1721

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *JORIS IN DE WILDERNIS* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK DOBBELEERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Dobbeleers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

A. Decor :

De eerste scène en de roeiscène kunnen voor het doek gespeeld worden. Is daar te weinig plaats, dan kan een kleine voorscène een oplossing bieden.

Verder is het oproepen van de sfeer erg belangrijk. Het verhaal speelt zich immers af op een exotisch eiland. De beplanting speelt hierbij een hoofdrol.

Als het mogelijk is, strooi dan zand en schelpen over de scène uit, dan kunnen de acteurs op blote voeten spelen en dat geeft een veel echtere indruk.

Inspiratie voor een sfeervolle achtergrond vindt u ongetwijfeld in enkele televisiespotjes. Voorzie heel wat open ruimte, de acteurs zullen die goed kunnen gebruiken.

B. Tijdstip :

Er komen geen tijdsaanduidingen in het stuk voor, dus zullen de kinderen er geen problemen mee hebben.

C. Rekwisieten :

Een rubberboot, eventueel een kleine roeiboot, is noodzakelijk. Zorg er wel voor dat die kan opgegooid of opgeschoven worden. Kies het model ook niet te klein, want op een bepaald moment moeten twee acteurs en enkele kinderen er plaats in kunnen nemen.

De grootte van de schatkist speelt weinig rol, alhoewel een klein kistje uiteraard niet zo interessant is.

De juwelen kunnen eenvoudig gemaakt worden. Koop enkele doosjes speelgoedpareltjes, rijg die aan een koordje en je kan sieraden ontwerpen naar hartelust.

D. Personages :

JORIS : Een vriendelijke zwerver, geen echte clochard. Zijn kledij moet uiteraard sjofel zijn. Hij is vindigrijk en bekijkt (bijna) alles langs de optimistische kant. Heeft plezier in het leven en houdt van grapjes. Daarom gaat hij erg in zijn rol van geest op. (Speel deze scène zeer duidelijk uit zodat de kinderen door hebben dat Joris en de geest dezelfde acteur is.) Zijn leeftijd speelt geen rol, hij moet de kinderen wel op zijn hand krijgen.

FELIX : Let op voor de stemverandering. Het is erg moeilijk - en vermoeiend voor de kinderen - om dit vol te houden. Daarom kan je de kat beter na elke zin laten miauwen. Het is interessant om het gezicht van de kat te schminken ; een masker beperkt teveel de mogelijkheden van de acteur, die toch zeer beweeglijk moet zijn als rechterhand van Joris. Komt soms schrander en humoristisch uit de hoek. (Kan door een man of een vrouw gespeeld worden. Ik heb van Felix een zij gemaakt.)

LANGVINGER : Hij doet zich voor als de slimme bandiet, toch loopt alles met hem in het honderd. Hij is dus onhandig, maar tracht het te verbergen. Een lang, ietswat slungelig type is voor deze rol ideaal. Als hij op het einde besluit zijn leven te beteren, moet dat wel geleidelijkaan gebeuren. Zijn kledij mag min of meer verwaarloosd zijn, maar moet er toch beter uitzien dan die van Joris.

- HEFKIST : Hij is duidelijk de domme bandiet, met hem loopt alles in het honderd. Een klein, ietswat mollig type is wenselijk. Op die manier staat hij in een prettig contrast met Langvinger. Hij geeft zich op het einde dadelijk gewonnen en wil zijn leven ook onmiddellijk beteren.
- FEE : Komt enkele keren opgeflipt. Ze mag een erg verstrooide indruk geven. Zoek gepaste kleding die van haar een sprookjesachtig type maken. Belangrijk is ook dat ze lief praat, kleine kinderen mogen er zeker niet bang van worden.
- LEEUEW : Ook hier kan je met de juiste grime heel wat bereiken. Ofschoon de leeuw niet moet spreken, is het toch een vrij belangrijke rol om van het stuk een sfeervol geheel te maken. De bedoeling is wel dat de kinderen weten dat het om een vriendelijke, verliefde leeuw gaat. Zo nu en dan mag hij wel eens gevaarlijk grommen. Hij is tenslotte een leeuw. Vooral de scène waarin hij op de kat verliefd wordt, moet goed uitgespeeld worden. (Kan door een man of een vrouw gespeeld worden. Ik heb van de leeuw - als partner van Felix - een hij gemaakt.)
- AAP : Een niet-gesproken rol die ook tot doel heeft het stuk sfeervoller te maken en te verlevendigen. De gepaste geluiden maken zal wel geen problemen geven. (Kan door een man of een vrouw gespeeld worden. Ik heb van de aap een zij gemaakt.)
- KINDEREN : De bedoeling van kindertoneel is alleszins om de kinderen zoveel mogelijk te laten meespelen en meebelevén. We laten ze al eens roepen, iets vertellen of zelfs op het podium komen. Mits enkele aanpassingen kunnen de passages met kinderen volledig door volwassenen gespeeld worden, dat neemt dan wel een deel van de charme weg. Laat de kinderen op het podium zichzelf zijn, maar vertel hen wel duidelijk wat ze mogen doen en wanneer ze terug moeten gaan zitten. Zeg ook duidelijk welk kind je op het podium verwacht, anders zou er wel eens een bestorming kunnen volgen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 :

(Joris, een zwerver, komt vanuit de zaal op met een passend muziekje. Hij komt tot op de voorscène. Dit deel kan ook voor het doek gespeeld worden.)

JORIS : Hallo, allemaal. Ik ben Joris, de zwerver. Ik zwerf door heel het land en slaap onder bruggen of onder de blote hemel. In de winter is dat natuurlijk te koud, dan slaap ik lekker in het hooi van een of andere warme stal. Je hoort het, ik heb een zalig leventje. Wie van jullie wil er later ook zwerver worden ?

(Terwijl de kinderen reageren vraagt Joris plots om stilte.) Wees eens allemaal stil ! Ik hoor iets !

(Achter de coulissen klinkt het miauwen van een kat.) Mijn hoofd eraf als dat geen kat is. (De kat miauwt weer. Joris begint te zoeken.) Poesie ! Poesie !

(De kat komt op en wentelt zich rond de benen van Joris. Na een tijdje mag de kat gaan rechtstaan.) Wat is er, oude jongen, ben jij net zoals ik een zwerver ? (De kat miauwt bevestigend.)

Je bent alleszins even mager als ik. Misschien kunnen we samen een mooie naam voor onze zwerfkate bedenken. Wie heeft er een voorstel ? (De kinderen geven suggesties. Joris kiest er een mooie naam uit. Ik zal de kat in dit verhaal Felix blijven noemen.)

Felix ? Ja, dat lijkt me wel een mooie naam voor jou. Mijn beste Felix, heb jij zin om samen met mij heel het land rond te zwerven ? (Felix miauwt bevestigend.)

JORIS : Ik kan je wel geen rijkekatteleventje beloven, want daarvoor heb ik geen geld. Ik kan je ook niet elke dag Kittekate geven zoals die rijke dames in hun villa's, maar in de stallen waar ik slaap, vind je muizen in overvloed.

FELIX : (Likkebaardend) Een lekker muisje sla ik zeker niet af, miauw, miauw.

(Felix kan enigszins miauwend praten. Overdrijven is niet aan te raden omdat het zo moeilijk om vol te houden is. Je kan ook de juiste sfeer oproepen door Felix na elke zin te laten miauwen. Laat de kat niet ja of nee zeggen, maar laat ze alleen bevestigend of ontkennend knikken en miauwen.)

JORIS : (Afwezig) Dat dacht ik er ook van. (Plots dringt het tot hem door.) Wat ? Kan jij praten ?

FELIX : Natuurlijk ! Sta jij daar zo van te kijken ? Vroeger, in de tijd van de sprookjes konden toch alle dieren praten, miauw, miauw.

JORIS : Ja, dat klopt, maar dat was vroeger.

FELIX : Op een bepaald moment werden alle sprekende dieren door de mensen gevangen genomen en aan circussen verkocht, miauw, miauw. Daar stierven ze meestal van eenzaamheid en verdriet, miauw, miauw. Maar... mijn betoveroverovergrootmoeder en mijn betoveroverovergrootvader konden ontsnappen door zich maandenlang in een konijnhol te verstoppert, miauw, miauw. Ze leerden hun kinderen praten en die leerden op hun beurt hun kinderen praten, miauw, miauw. En zo komt het dat alleen mijn naaste familieleden nog kunnen praten, miauw, miauw.

- FELIX : Wie van jullie heeft er thuis een kat of een kater, miauw, miauw ? Probeer er maar eens mee te praten, misschien is het wel een broer of een zus van me, miauw, miauw !
- JORIS : Dat was een zeer interessant en wonderlijk verhaal, Felix. Maar waarom heb je me niet eerder verteld dat je kon praten ?
- FELIX : Ik moest je toch eerst beter leren kennen. Stel je voor dat jij me ook aan een circus wilde verkopen, miauw, miauw. En de sprekende katten zijn al zo zeldzaam, miauw, miauw. Dan zou ik ook sterven van eenzaamheid en verdriet, miauw, miauw. Maar jij lijkt me wel een eerlijke knul en ik vertrouw je, miauw, miauw.
(De kat vlijt zich tegen Joris aan en begint te spinnen.)
- JORIS : Nee, je aan een circus verkopen, dat zou ik niet over mijn hart krijgen. Trouwens, als jij kan praten, dan kan je mij gezelschap houden, dan voel ik me niet meer zo eenzaam. Nu ik niet meer alleen ben, vind ik nog maar één ding vervelend.
- FELIX : Wat dan, miauw, miauw ?
- JORIS : Dat het hier zo koud is. Maar ja, we zitten momenteel midden in de winter.
- FELIX : Ja, en jij mag dan nog van geluk spreken, miauw, miauw. Jij hebt tenminste schoenen aan je poten, euh ... ik bedoel natuurlijk je voeten, miauw, miauw.
- JORIS : Jij hebt anders niet te klagen, ik zou zo'n warme pels ook wel willen.
- FELIX : Maar mijn pels houdt geen regen tegen, miauw, miauw. En in dit land doet het niets anders dan regenen, miauw, miauw.
- JORIS : Wat zou ik momenteel graag aan de andere kant van de aardbol liggen. Daar schijnt tenminste de zon.
- FELIX : (Dromerig) Dan zou ik nog liever met je meegaan, miauw, miauw.

Scène 2 :

(Terwijl zij daar zo zalig liggen te dromen over verre landen en warm weer, wordt alles donker. Plots zien we een lichtflits. Er komt een fee op. Er kan bij haar opkomst ook een lieflijk, sprookjesachtig geluid weerklinken.)

- FEE : (Zeemzoet, zoals het een fee past) Is dat werkelijk jullie grootste wens ?
(Joris en Felix knikken schaapachtig, voor zover een kat dat kan, ja.)
- JORIS : Ja, madame de fee.
- FEE : Noem me gerust, fee Lukt niet veel.
- JORIS : Ja, madame fee Lukt niet veel, dat is onze hartewens, (stoot de kat aan) he Felix ?
- FELIX : (Bevestigend) Miauw, miauw !
- FEE : Dan zal ik jullie wens vervullen, want jullie zien er twee arme sloebbers uit die toch één keer geluk verdienen. (Felix en Joris knikken weer schaapachtig ja.)
- FEE : (Draait in het rond, strooit poeder over de scène uit en zegt een formule. Het licht flitst ondertussen weer aan en uit, ook het geluid kan nogmaals weerklinken. Let wel op dat het geheel niet te schrikwekkend wordt.)

FEE : Vliit, vlat, vloot,
geef deze sloebers een boot !
(Er gebeurt echter niets, Felix en Joris beginnen alleen hard te niezen.) Blijkbaar heb ik me weer vergist.

JORIS : (Fluisterend tegen Felix) Nu begrijp ik waarom die fee "Luktnietveel" heet. (Felix knikt bevestigend. Ze niezen beiden weer.)

FEE : O, ik heb blijkbaar iets verkeerd gedaan. Natuurlijk, ik heb het verkeerde poeder gebruikt. Dit was niespoeder, ik moet uiteraard toverpoeder gebruiken.
(Ze diept een nieuw poedertje op, draait weer in het rond, strooit het nieuwe poeder over Felix en Joris uit en herhaalt de formule :)
Vliit, vlat, vloot,
geef deze sloebers een boot !
(Het licht kan weer aan- en uitflitsen, het geluid kan nogmaals weerklinken. Vanuit de coulissen wordt een opgeblazen rubberboot opgegooid of opgeschoven.)

JORIS : Ongelooflijk, zeg ! (Felix miauwt bevestigend.)

FEE : Nu kunnen jullie naar je warme droomeiland !

FELIX : Bedankt, miauw, miauw !

JORIS : Maar er is nog een probleem. Wij kunnen nu wel naar ons droomeiland, maar ik ben er zeker van dat de kinderen uit de zaal ook graag meegaan. Zijn jullie het slechte en koude weer hier ook niet beu ?
(De kinderen even laten reageren.)

FEE : Dat is geen probleem. Ik zal over hen ook wat poeder uitstrooien, dan kunnen ze samen met jullie op reis en op avontuur.
(De fee zweeft door de zaal en strooit haar poeder uit. Het licht flitst ondertussen weer aan en uit. Het lichteffect is ook weer van de partij. De fee verdwijnt. Terwijl roept ze Joris en Felix nog na :)
Als jullie me nog eens nodig hebben, dan roepen jullie me maar !

JORIS : Dat zullen we zeker doen. Tot ziens en bedankt !
(Felix beaamt miauwend de woorden van Joris.)
Ongelooflijk, zeg ! Nu moet ik even op adem komen. Eerst liet jij me schrikken omdat je kon praten en daarna schrok ik me bijna dood omdat die fee hier wat begon te toveren.

FELIX : Zeur toch niet zo, miauw, miauw. Laat ons liever naar het warme zuiden trekken, miauw, miauw.

JORIS : Je hebt gelijk ! (Ze gaan beiden rond hun boot staan.)
Allemaal goed en wel, maar hoe geraken wij met zoiets kleins over de grote oceaan ?

FELIX : Heel eenvoudig, miauw, miauw, we hebben enkele stevige roeiers nodig, miauw, miauw.

JORIS : Dat is waar ook. (Aanmoedigend) Wat heb jij toch steeds goede ideeën ! (Tot het publiek) Wie wil er ons naar dat verre eiland roeien ?
(Joris kiest enkele roeiers uit, afhankelijk van de grootte van de boot. Joris en Felix nemen plaats in de boot.)

JORIS : Ik heb ook iemand nodig om de maat aan te geven. (Hij kiest weer iemand uit het publiek.) Kijk, jij mag op deze trommel slaan. (Je kan ook een tamtam of een gewone zeepdoos gebruiken.)
(Tot de roeiers) En jullie roeien in de maat. Afsproken ?
(De kinderen zullen wel reageren.)

FELIX : (Terwijl iedereen de bevelen uitvoert :)
Goed zo, jongens en meisjes, zo gaan we lekker hard, miauw,
miauw.

Scène 3 :

JORIS : (Terwijl ze in de boot zitten) Misschien kunnen we wat
zingen, dan gaat de tijd wat sneller vooruit. (Felix miauwt
bevestigend.)

Al wie met ons mee wil varen,
moeten stoere binken zijn,
Felix, Joris en de zaal,
houden van varen,
houden van varen,
Felix, Joris en de zaal,
houden van varen,
en varen mee.

(Dit liedje, op de melodie van het gekende liedje "Al die willen ter
kap'ren varen", wordt eerst door Joris en Felix gezongen, daarna
zingen alle kinderen mee. Het licht in de zaal mag wat heviger
beginnen te branden. Ze naderen immers het zonnige eiland.)

JORIS : (Roept) Land in zicht !

(Tot de roeiers) Een beetje meer stuurboord varen, nu een
beetje meer bakboord en ...

FELIX : We zijn er, miauw, miauw.

JORIS : (Terwijl hij de roeiers wegstuurt :)

Tot ziens, stoere binken, en bedankt ! Geen kat te zien !

FELIX : En ik dan, miauw, miauw ?

JORIS : Dat is bij wijze van spreken, he Felix ! Maar goed ...
als jij geen spreekwoorden verstaat ... Geen mens te zien !

FELIX : En jij dan, miauw, miauw ?

JORIS : Lieve help, dat verstaat zij ook niet. Ik bedoel
alleen maar dat er hier niemand is.

FELIX : En wij dan, miauw, miauw ?

JORIS : Buiten ons natuurlijk !

FELIX : Nu snap ik het, miauw, miauw !

JORIS : Eindelijk ! Alleen op zo'n paradijselijk eiland.

Zalig !

(Felix legt zich ondertussen onder een palmboom te rusten.
Joris gaat naar Felix toe om hetzelfde te doen.)

Je voelt hier dadelijk het verschil met ons landje, het is
hier verschrikkelijk heet. Eerst ga ik één en ander
uitdoen. (Joris kan zijn hoed afzetten, zijn jas uitdoen en
die daarna als hoofdkussen gebruiken. Vervolgens stroopt
hij zijn mouwen en broekspijpen op.)

Ziezo, op die manier zal ik de warmte hier wat beter kunnen
verdragen.

FELIX : (Klagend) Jij kan tenminste nog iets uittrekken, maar
ik als arme kat kan toch moeilijk mijn pels uitschieten,
miauw, miauw. Nu merk je ook eens hoe nadelig zo'n warme
pels is.

JORIS : (Plagend) Als je wil, zal ik je anders wel levend
villen, hoor.

FELIX : Hartelijk bedankt, miauw, miauw ! En ik die dacht dat
ik je kon vertrouwen, miauw, miauw.
(Felix wendt zich af.)

- JORIS : Natuurlijk kan je me vertrouwen, Felix. Ik maakte toch alleen maar een grapje. Heb jij trouwens al eens gehoord van kat aan het spit, of van kattedoutjes, of van kattedilletjes ?
- FELIX : Hou toch op met je flauwe kul, miauw, miauw ! Ik dacht nochtans dat jij een toffe knul was, miauw, miauw. (Felix begint zich als een kat te wassen.)
- JORIS : Het spijt me, Felix, misschien heb ik al een zonnesteek. Ik ga eerst een dutje doen. Van die warmte word je wel lui.
- FELIX : Eindelijk kom je ook nog eens met een goed voorstel af, miauw, miauw. Welterusten, Joris, miauw, miauw.
- JORIS : Slaapwel, Felix !

Scène 4 :

- (Als ze beiden ingeslapen zijn, komt er een leeuw op. De leeuw maakt geen lawaai, maar waait even vriendelijk naar de kinderen om hun vertrouwen te winnen, dan sluipt hij naar de twee slapers. Hij aait Joris.)
- JORIS : (In zijn slaap) Alsjeblieft, Felix, hou op met dat gekriebel. (De leeuw aait nu over de kop van Felix.)
- FELIX : Toe nu, Joris, laat me toch rustig slapen, miauw, miauw. (De leeuw gaat weer naar Joris en aait hem nogmaals.)
- JORIS : (Nog steeds in zijn slaap) Felix, nu ben ik het beu ! (Hij slaat naar de leeuw, deze begint te grommen. Joris schrikt wakker.) Maar ... jij bent Felix helemaal niet. (Springt recht) Help, Felix, help, een van je familieleden wil me oppeuzelen. (Joris loopt rond en verschuilt zich achter de bomen op de scène. Felix wordt ondertussen wakker en rekt zich uit. Plots krijgt de leeuw Felix in de gaten. Hij komt op hem af en begint hem te aaien (eventueel te likken). Er ontstaat een dialoog van lief gegrom en van gemiauw. De leeuw aait (en likt) Felix waar hij kan. Deze wringt zich plots los en begint te krijsen.)
- FELIX : Miauw, miauw, die leeuw zegt dat hij verliefd op me is, miauw, miauw. Help, Joris, help, wat moet ik doen, miauw, miauw ?
- JORIS : Vlucht, Felix, vlucht !
(Felix vlucht en de leeuw loopt er huilend als een wolf achter.)
- JORIS : Ik hoop maar dat dat goed afloopt. Was me dat schrikken, zeg ! Daar moet ik toch even van bekomen. (Zakt puffend in mekaar op de kist die wat meer achteraan het decor staat.)
Van al dat lopen heb ik het wel extra warm gekregen. (Hij veegt zijn zweet af.) Het is hier ook erg heet, soms verlang ik al naar een koel, Belgisch buitje. Zeg maar, waarop zit ik eigenlijk ? Op een kist ?
(Joris is vrij opgewonden. Hij betast de kist en bestudeert ze langs alle kanten. Terwijl zegt hij het volgende.)
Een kist moet normaliter open kunnen. Ik ben wel benieuwd wat erin zit ! Wat denken jullie ? (Joris laat de kinderen raden.)

- JORIS : (Plechtig) En nu ga ik het geheim ontsluiten. (Hij wil de kist opendoen, maar dat lukt niet onmiddellijk. Joris doet heel wat moeite.) Ze moet hier al een hele tijd staan, want ik krijg die vervelende kist niet open. Willen jullie misschien allemaal even meeroepen ? Eén, twee, drie, hup ! Zijn jullie klaar ? (De kinderen doen wat er van hen gevraagd wordt en de kist vliegt open. Joris kijkt erin en begint in het rond te dansen.)
Ik ben rijk ! Ongelooflijk zeg ! Ik ben schatrijk ! (Hij grabbelt in de kist en toont het publiek enkele halssnoeren en andere sieraden.) Formidabel, wie had dat ooit kunnen denken ? Ik schatrijk ?
- (Op dat moment komt Felix terug opgerend.)
- FELIX : (Hijgend) Oef zeg, ik dacht dat ik nooit van die leeuw zou verlost geraken, miauw, miauw.
- JORIS : Hoe ben je hem dan uiteindelijk kwijtgespeeld ?
- FELIX : Ik ben in een boom gekropen en heb gewacht tot hij wegging, miauw, miauw.
- JORIS : Dat heeft blijkbaar wel even geduurd. Weet je wat ik ondertussen ontdekt heb ? Een echte schat !
- FELIX : (Begint hard te lachen) Hahaha, miauw, miauw, jij hebt volgens mij inderdaad al een zonnslag, miauw, miauw. Ga daar even onder die boom in de schaduw liggen, dan koel je wat af, miauw, miauw. (Wil hem tot onder de boom sleuren.)
- JORIS : Laat me los, au, je doet me pijn met die scherpe klauwen. Ik heb trouwens geen zonnslag gekregen, katje, kijk zelf maar eens in die kist !
- FELIX : Okee, om jou een pleziertje te gunnen, miauw, miauw ! (Felix kijkt in de kist en schrikt.) Almachtig, je hebt gelijk, miauw, miauw ! Ongelooflijk ! Wij, twee arme zwervers, zijn in één klap rijk, miauw, miauw ! (Ze maken samen een rondedans.)
- JORIS : Ik ga een mooie villa kopen met een overdekt zwembad, een sauna en een zonnebank.
- FELIX : (Likkebaardend) En ik koop meteen de hele Kittekatafabriek, miauw, miauw.
- JORIS : Ik wil ook een snelle sportwagen en een chauffeur en een kok.
- FELIX : Ik wil alle flessen in de melkfabriek voorproeven, miauw, miauw.
- JORIS : Felix, oude jongen, dat moeten we vieren !
- FELIX : Maar hoe ... en waar, miauw, miauw ?
- JORIS : Je hebt gelijk, we kunnen onze ontdekking nergens vieren, want we zitten op een verlaten eiland.
- FELIX : Alhoewel ... als er hier een schat staat, miauw, miauw, dan moeten er toch ook ergens mensen zijn, miauw, miauw !
- JORIS : Je hebt weer gelijk, Felix. Misschien wonen er wel menseneters aan de andere kant van het eiland. (Joris huivert.)
- FELIX : Heb ik even geluk dat ik een kat ben, miauw, miauw !
- JORIS : Geluk ? Jou gebruiken ze als voorgerecht of als soepvlees.
- FELIX : (Huivert nu ook) Bedankt hoor, miauw, miauw ! Maar laat ons nu liever op verkenning gaan, miauw, miauw.
- JORIS : Kunnen we die schat hier dan zomaar onbewaakt achterlaten ?

FELIX : Je hebt gelijk. We kunnen die kist misschien ergens verstoppen, miauw, miauw !

JORIS : Schitterend idee ! We begraven de kist onder die boom daar. Jij neemt die kant , dan neem ik deze kant. Eén, twee, hup !

FELIX : Dat gaat niet, miauw, miauw !

JORIS : Natuurlijk gaat dat niet, jij doet niet mee, jij laat mij alleen werken.

FELIX : Klets niet, die kist is gewoon te zwaar voor ons tweetjes, miauw, miauw.

JORIS : Dan moeten we iets anders bedenken.

FELIX : Waarom, miauw, miauw ? Als die kist te zwaar is voor ons, dan is ze ook te zwaar voor iemand anders, miauw, miauw. Ze staat hier goed, miauw, miauw.

JORIS : Je hebt gelijk, Felix. Waar wacht jij nog op ?

FELIX : Op jou, slimmeke, miauw, miauw !

JORIS : Mij niet beledigen, he ! Let trouwens maar op dat je dat verliefd familielid van je niet tegenkomt.

FELIX : Let jij maar op voor die menseneters, miauw, miauw !

Scène 5 :

(Als Joris en Felix verdwenen zijn, komen Langvinger en Hefkist, twee bandieten, op.)

LANGVINGER : Eindelijk, ik dacht dat die twee nooit zouden weggaan.

HEFKIST : Bijna waren we onze schat kwijt, he baas ?

LANGVINGER : Dat zou dan jouw schuld zijn !

HEFKIST : Nietwaar, baas, het was tenslotte jouw idee om de schat op een verlaten eiland te verbergen.

LANGVINGER : We moesten ze wel verbergen, want jij had ons aan de politie verraden.

HEFKIST : Ik heb helemaal niemand verraden.

LANGVINGER : Nee ? Toen de politie-inspecteur vroeg wie de schat gestolen had, stak jij je vinger op !

HEFKIST : Ja, dat is waar, maar dat komt door mijn opvoeding.

LANGVINGER : Hoezo door jouw opvoeding ?

HEFKIST : Ja, mijn moeder zei altijd : "Eerlijkheid duurt het langst !"

LANGVINGER : (Geërgerd) Hou toch op, stommeling !

HEFKIST : Ik ben geen stommeling !

LANGVINGER : Dat ben je wel !

HEFKIST : Dat ben ik niet !

LANGVINGER : Jawel, want toen de inspecteur zich afvroeg of jij die grote, zware schat alleen gestolen had, zei je onmiddellijk dat ik jou geholpen had. Op die manier zijn we natuurlijk samen achter de tralies beland !

HEFKIST : Dat was eigenlijk ook weer de schuld van mijn moeder.

LANGVINGER : Wat heeft je moeder er nu weer mee te maken ?

HEFKIST : Zij kende nog een spreekwoord.

LANGVINGER : O ja, en welk spreekwoord was dat dan wel ?

HEFKIST : Samen uit, samen thuis !

LANGVINGER : (Kwaad) Hou op met die onzin ! Het is al erg genoeg dat we tien jaar gevangenisstraf achter de rug hebben.

HEFKIST : Toch heb ik soms spijt dat we niet meer in de gevangenis zitten.

LANGVINGER : O ja, en waarom dan wel ?

HEFKIST : (Dromerig) Ze konden daar zo lekker koken !

- LANGVINGER : Zwijg voortaan maar, uit jouw mond komt toch geen zinnig woord. Denk liever na hoe we die zware kist veilig en wel terug in Antwerpen kunnen krijgen nu onze boot gezonken is. En dat is trouwens weer jouw schuld !
- HEFKIST : Dat was een ongelukje, he baas !
- LANGVINGER : Ga je nu eindelijk zwijgen ? Een ongelukje, pfff ! Toen wij na lang zoeken eindelijk dit eiland teruggevonden hadden, begon jij als een gek in onze boot te springen. Eén minuut later lagen we uiteraard op de bodem van de oceaan. Onze boot was gezonken.
- HEFKIST : Bloempjes verwelken, scheepjes vergaan, maar onze vriendschap blijft eeuwig bestaan.
- LANGVINGER : Daar ben ik nog niet zo zeker van ! Wel, meneer, hoe geraken we nu terug in Antwerpen ?
- HEFKIST : Door een saucissebericht !
- LANGVINGER : Door een wat ?
- HEFKIST : Door een saucissebericht. Je kent dat toch ! We steken een briefje in een fles en gooien dat in zee.
- LANGVINGER : Ah, nu snap ik het : een SOS-bericht.
- HEFKIST : Wat een moeilijk woord en dan te bedenken dat ik het bijna juist gezegd had.
- LANGVINGER : Zwijg jij maar ... met je domme opmerkingen. Een SOS-bericht ! En wat gaan we op dat briefje schrijven ? Kom mij en mijn schat halen ?
- HEFKIST : Ola, ola, jij bent mijn schat helemaal niet !
- LANGVINGER : Voor de duizendste keer : zwijg ! (Hefkist blijft gedurende de rest van de dialoog koppig op de kist zitten.) Soms wou ik ook dat we nog in de gevangenis zaten. Dan was ik tenminste niet dag en nacht bij jou. Het was daar trouwens ook niet zo heet. Ik wil hier zo snel mogelijk weg. De vraag is : "Hoe krijgen we die schat en onszelf terug in Antwerpen ?" Heb jij soms een idee, Hefkist ? O, ik zie het al, als er te denken valt, doet meneer Hefkist niet mee. (Hefkist draait zich om.) We kunnen die schatkist misschien met het rubberbootje van die zwerver en zijn kat vervoeren. (Hefkist zegt niets, hij laat alleen een spottend lachje horen.) Nee, dat gammele bootje zou waarschijnlijk zinken. Of we kapen een vrachtschip en dwingen het met schat en al naar Antwerpen te varen. (Hefkist laat hetzelfde spottend lachje horen. Langvinger geërgerd) Wat zit jij daar steeds zo dom te lachen ?
- HEFKIST : Ik lach omdat jij zo'n belachelijke voorstellen doet.
- LANGVINGER : Heb jij dan een beter idee ? (Hefkist knikt overtuigend ja.) Waarom zeg jij dan niets ?
- HEFKIST : Omdat jij gezegd had dat ik moest zwijgen.
- LANGVINGER : (Enigszins vleierend) Dat bedoelde ik natuurlijk niet zo. Ik ben er trouwens van overtuigd dat jij nu met een schitterend voorstel op de proppen gaat komen.
- HEFKIST : (Gemaakt slim, het vleien van Langvinger heeft precies geholpen.) Ik zou de schat in dat rubberbootje laden en er dan mee naar Antwerpen varen.
- LANGVINGER : (Hij is even sprakeloos. Dan geërgerd) Hoe is het mogelijk ?
- HEFKIST : (Bemerkt de agressieve houding van Langvinger) Goed, als dat idee je niet bevalt, dan zal ik een ander voorstel doen. We kapen een vrachtschip en dwingen het met schat en al naar Antwerpen te varen.